

КАДАСТРОВЕ ЗОНУВАННЯ ТЕРИТОРІЙ У КОНТЕКСТІ НОВОЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ РЕФОРМИ

І. Перович, Д. Кереш

Національний університет “Львівська політехніка”

Ключові слова: кадастрове зонування; КОАТУУ; кадастровий номер; адміністративно-територіальна реформа 2015.

Постановка проблеми

Сьогодні ведуться активні дискусії щодо проведення нової адміністративно-територіальної реформи, яка є наслідком політики децентралізації влади. Варто зазначити, що реформа є комплексною, зачіпає багато сфер в управлінні державою. Головна мета децентралізації в земельній сфері – збереження та ефективне використання українських земель у довгостроковій перспективі та перетворення місцевих громад, які тепер подекуди почуваються гостями на власній території, на їх повноцінного власника. Одним із найважливіших питань є те, до яких наслідків у земельній сфері приведе здійснення адміністративно-територіальної реформи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, які стосуються вирішення цієї проблеми

В Україні кадастрове зонування ґрунтується на адміністративно-територіальному поділі територій відповідно до вимог Державної статистичної звітності. Відомості про окремі майнові одиниці (земельні ділянки) чітко відображаються в даних статистичної звітності окремих областей, районів, міст, сіл, селищ тощо. У такій системі кадастрового зонування вже ідентифіковано більше ніж 25 мільйонів земельних ділянок [1].

Отже, кардинальна зміна підходів і принципів щодо кадастрового зонування спричиняє цілий спектр матеріальних, фізичних, технічних та фінансових затрат. У такому випадку слід розглядати проблему на перспективу з урахуванням нинішньої ситуації. Отже, ця проблема вимагає як вдосконалення, так і модернізації.

Постановка завдання

Сьогодні актуальним питанням є прогнозування наслідків проведення адміністративно-територіальної реформи – реформи місцевого самоврядування і адміністративно-територіального поділу, що проводиться в Україні з 2015 р. Замість понад 11 тисяч місцевих рад буде створено 1500–2000 спроможних територіальних громад [8].

5 лютого 2015 р. Верховна Рада України прийняла Закон України “Про добровільне об’єднання територіальних громад”. Згідно з цим законом сусідні міські, селищні, сільські ради можуть об’єднатися в одну громаду, яка матиме один спільний орган місцевого самоврядування, і називатиметься “спроможна територіальна громада” – територіальна громада сіл (селищ, міст), яка в результаті добровільного об’єднання здатна самостійно або через відповідні органи місцевого самоврядування забезпечити належний рівень надання

послуг, зокрема у сфері освіти, культури, охорони здоров’я, соціального захисту, житлово-комунального господарства, з урахуванням кадрових ресурсів, фінансового забезпечення та розвитку інфраструктури відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

Оскільки всі відомості про землі у межах державного кордону, землі в межах територій адміністративно-територіальних одиниць (Автономної Республіки Крим, областей, м. Києва та Севастополя, районів, міст, селищ, сіл, районів у містах) та за їх межами (у частині, що характеризують такі землі з урахуванням їх місцезнаходження) становлять зміст Державного земельного кадастру, то результатом проведення реформи адміністративно-територіального поділу стануть зміни, зокрема, в кадастровому зонуванні земель, структурі кадастрового номера земельної ділянки тощо. Тому необхідно розробити пропозиції та рекомендації щодо вдосконалення системи кадастрового зонування України.

Виклад основного матеріалу

У Європі за останні роки процес концентрації адміністративно-територіальних одиниць набув ознак постійності. Такі країни, як Данія, Польща, Латвія, Фінляндія, Грузія, провели свої реформи, які суттєво зменшили кількість адміністративно-територіальних одиниць базового рівня (муніципалітетів). Кожна така реформа відбувалась через встановлення параметрів майбутніх об’єднаних одиниць і створення на цій основі карт об’єднання.

Ініційовано зміни адміністративно-територіального устрою шляхом ухвалення законопроекту “Про добровільне об’єднання територіальних громад”. Необхідність ухвалення такого закону пояснюється нинішньою фрагментарністю адміністративно-територіального устрою та значними територіальними, функціональними та демографічними диспропорціями між адміністративно-територіальними одиницями.

Одним із найважливіших факторів управління земельними ресурсами на всіх адміністративно-територіальних рівнях є система землеустрою і державного земельного кадастру, які ґрунтуються на кадастровому зонуванні території держави й економічному регулюванню земельних відносин.

Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. № 1051 “Про затвердження порядку ведення Державного земельного кадастру” кадастрове зонування передбачає створення індексно-кадастрових карт (планів) з урахуванням таких принципів:

- суцільність покриття території України;
- єдність методологічних підходів до здійснення кадастрового зонування в межах території України;

- унікальність номерів кадастрових зон і кварталів;
- незалежність кадастрового зонування від адміністративно-територіального поділу України.

Існує ціла низка загальноприйнятих критеріїв, які необхідно враховувати, запроваджуючи систему кадастрової ідентифікації. Основні критерії, яким повинна відповідати система кадастрової ідентифікації, такі:

Унікальність. Кожній ділянці має бути присвоєний тільки один ідентифікаційний номер.

Простота. Критерій простоти вимагає, щоб ідентифікаційний номер був простим для розуміння та використання і водночас залишався постійним.

Постійність. Оскільки кадастровий ідентифікатор є важливим елементом юридичного опису нерухомої власності, його треба створити так, щоб він залишався незмінним протягом усього часу існування земельної ділянки як об'єкта реєстрації.

Незалежність системи кадастрової ідентифікації від інших систем кодифікації необхідна для уникнення проблем із внесенням змін до кадастрового ідентифікатора у випадку змін цих систем кодифікації.

Гнучкість. Система ідентифікації ділянок повинна бути достатньо гнучкою, так щоб її можна було: легко оновлювати у разі поділу чи об'єднання земельних ділянок, застосовувати для кількох цілей, зокрема для реєстрації прав власності та інших завдань роботи з даними, які виконує система управління земельними ресурсами; адаптувати до нових, сучасніших технологій управління інформацією щодо землі, таких як геопросторові програми та бази даних; мати здатність до масштабування та можливість пристосовуватись до різних інформаційних систем, а також уможлилювати зв'язки між базами даних, в яких міститься інформація про землевласників.

Доступність. Доступність означає наявність інформації та інших матеріалів, необхідних для впровадження системи ідентифікації ділянок, а також можливість присвоювати їй оновлювати ідентифікатори ділянок, застосовуючи набір легкодоступних даних та зрозуміло викладені правила і процедури [4].

Варто звернути увагу на міжнародний досвід розвитку кадастрової системи.

У Польщі для потреб кадастру нерухомості вся площа території країни поділена на 3072 кадастрові комплекси, 54007 кадастрових секцій, більш ніж 33,2 млн кадастрових парцел, з них у містах – 6,5 млн та у сільській місцевості – 26,7 млн.

Кадастр нерухомості використовує національні геодезичні й картографічні ресурси:

- базові карти;
- топографічну базу даних;
- оцінку нерухомості й оцінювальний реєстр;
- державний реєстр поділу території.

Кадастрові плани складають в масштабах 1:500, 1000, 2000, 5000. Кадастрові плани М 1:500 покривають територію 0,6 %, 1:1000 – 2,4 %, 1:2000 – 10,2 %, 1:5000 – 79,6 % та інші – 7,1 %.

Зміст кадастрових карт такий:

- межі держави та рівнів територіального поділу;
- місцеположення межових знаків;

- контури класів ґрунтової оцінки;
- контури будинків;
- номери кадастрових моделей;
- описово-інформаційні дані [1].

В Естонії кадастровий ідентифікаційний код – це код для кожної кадастрової одиниці, який є унікальним і складається з трьох частин (дванадцять числових символів). Він містить кадастрову область, населений пункт і номер кадастрової одиниці. Територія Естонії розділена на кадастрові області, які характеризуються п'ятьма цифрами. Кадастровий реєстратор ділить ці кадастрові області на населені пункти, які характеризуються трьома цифрами. Код кадастрової одиниці – це чотиризначний код, що присвоюється земельній ділянці, яка зареєстрована в кадастровому реєстрі. Рівні коду розділяються за допомогою “:” (xxxxx: xxx: xxxx) під час реєстрації нової кадастрової одиниці у Реєстрі. Кадастрова одиниця отримує перший новий невикористаний унікальний ідентифікаційний код.

У Литві кадастрова карта охоплює всю територію республіки (база даних ГІС, яка тепер розробляється, містить графічні кадастрові дані на 1,9 млн земельних ділянок та 40 000 інженерних споруд).

Кадастрова карта містить такі основні графічні шари:

1. Геодані: векторний і растровий картографічні матеріали; координати національних геодезичних пунктів і місцевих геодезичних пунктів, пов'язаних з національною системою координат, й іншу атрибутивну інформацію, що характеризує ці пункти.

2. Межі, назви і коди адміністративних одиниць.

3. Межі, назви і коди населених пунктів.

4. Межі, назви і коди кадастрових районів.

5. Межі, назви і коди кадастрових блоків.

6. Межі земельних ділянок, координати вершин цих меж у національній системі координат, їх унікальні кадастрові номери.

7. Координати контурів будівель або координат вузлових точок у межах національної системи координат, і їх унікальні номери.

8. Контур або осьові лінії інженерних споруд (лінійних об'єктів), координати точок їх початку, кінця і вершини в національній системі координат, і їх унікальні номери.

9. Зони ринкової вартості нерухомого майна, назви та коди об'єктів нерухомості.

Приклад кадастрової карти нерухомого майна Литви наведено на рис. 1.

Кадастровий реєстр у Данії показує, чи кадастрова одиниця є кадастровою власністю сама по собі, чи це частина кадастрової власності, що містить кілька кадастрових номерів (і яких саме).

Кадастрові номери однакової кадастрової власності можуть поширюватися у кадастровому окрузі й, можливо, у різних кадастрових районах і в різних муніципалітетах. Кадастр повністю охоплює територію Данії у 2-D. Кожна земельна ділянка має унікальний ідентифікатор, який складається з кадастрового номера ділянки та кадастрового номера району або назви району [11].

В основу кадастрового зонування в Україні покладена територія окремих обліково-майнових одиниць (земельних ділянок) у межах адміністративно-територіальних утворень (село–місто(сmt)–область). Такий підхід до кадастрового зонування сприяв визначенню місцеположення земельних ділянок у системі адміністративно-територіального устрою держави та формуванню державної статистичної бази даних. Основним недоліком такого підходу до зонування земель є необхідність зміни номерів зон у разі зміни адміністративно-територіального устрою держави, окремих областей, районів у містах тощо.

Зважаючи на це, виникає питання усунення недоліку наявної в Україні системи кадастрового зонування. Пропонуємо три шляхи вирішення такої проблеми.

Перший шлях. Внесення коректив до наявної системи кадастрового зонування.

Цей шлях полягає у збереженні системи кадастрового зонування, але з частковою зміною коду КОАТУУ, який є складовою частиною кадастрового номера земельної ділянки (індивідуальної, що не повторюється на всій території України, послідовності цифр та знаків, яка присвоюється земельній ділянці під час її державної реєстрації і зберігається за нею протягом усього часу існування).

Оскільки об'єктами класифікації у КОАТУУ є одиниці адміністративно-територіального устрою України: Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони у містах, селища міського типу, сільради, селища та села, а у результаті проведення реформи істотно зменшиться кількість адміністративно-територіальних одиниць (а саме районів, сіл, селищ), утворюються територіальні громади [5], які, безумовно, потрібно буде увести до єдиної системи КОАТУУ, то виникає дилема – чи заповнювати пусті проміжки в класифікаторі, що утворилися в результаті зникнення цілого порядку адміністративно-територіальних одиниць, чи створювати новий формат коду.

Пропонуємо змінити цей код так, щоб він відповідав принципу незалежності кадастрового зонування від адміністративно-територіального поділу України, тобто, щоб у разі зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць цей код або не зазнав взагалі, або зазнав якомога менше змін та був зрозумілий і простий у користуванні.

Новий формат КОАТУУ, на нашу думку, повинен мати такий вигляд:

UA XX XXX XXX XX XX,

де UA – буквенний код України.

Перший рівень класифікації (розряди 1, 2) – Автономна Республіка Крим, області.

Другий рівень класифікації (розряди 3, 4, 5) – міста обласного підпорядкування, райони.

Третій рівень класифікації (розряди 6, 7, 8) – об'єднані територіальні громади.

Четвертий рівень класифікації (розряди 9, 10) – міста районного підпорядкування, райони в містах обласного підпорядкування, селища міського типу, сільські ради.

П'ятий рівень класифікації (розряди 11, 12) села, селища.

Входження України в європейські структури вимагає зміни стандартизації щодо кодування територій. Зокрема, Міжнародний стандарт ISO 3166-1 [6] передбачає, що код адміністративних одиниць є підмножиною коду домена верхнього рівня країни (UA) і додаткового двосимвольного коду регіону. Відповідно до цього стандарту в КОАТУУ необхідно змінити геокод області (регіону). Відповідно до стандарту ISO 3166-2 Автономній Республіці Крим, 24 областям та містам Києву та Севастополю присвоєні коди, які наведені в таблиці.

Геокоди адміністративно-територіальних одиниць України (стандарт ISO 3166-2)

Код	Адміністративно-територіальна одиниця	Статус
UA-05	Вінницька	область
UA-07	Волинська	область
UA-09	Луганська	область
UA-12	Дніпропетровська	область
UA-14	Донецька	область
UA-18	Житомирська	область
UA-21	Закарпатська	область
UA-23	Запорізька	область
UA-26	Івано-Франківська	область
UA-30	Київ	місто
UA-32	Київська	область
UA-35	Кіровоградська	область
UA-40	Севастополь	місто
UA-43	АР Крим	автономія
UA-46	Львівська	область
UA-48	Миколаївська	область
UA-51	Одеська	область
UA-53	Полтавська	область
UA-56	Рівненська	область
UA-59	Сумська	область
UA-61	Тернопільська	область
UA-63	Харківська	область
UA-65	Херсонська	область
UA-68	Хмельницька	область
UA-71	Черкаська	область
UA-73	Чернівецька	область
UA-74	Чернігівська	область

У загальному вигляді позиційна структура ідентифікаційного (кадастрового) номера земельної ділянки матиме такий вигляд:

UA |КОАТУУ|:|НКЗ|:|НKK|:|НЗД|,

де UA – буквенний код України.

КОАТУУ – код одиниці адміністративно-територіального устрою України з урахуванням стандарту ISO 3166-2 та запропонованих змін.

НКЗ – номер кадастрової зони.

НKK – номер кадастрового кварталу в межах кадастрової зони.

НЗД – номер окремої земельної ділянки;

“ : ” – роздільник між складовими ідентифікаційного (кадастрового) номера.

Переваги: не потрібно змінювати кадастрове зонування в країні.

Недоліки: залежність від кількості адміністративно-територіальних одиниць та вірогідність того, що під час наступної реформи адміністративно-територіального поділу знову виникне необхідність розробляти новий формат ідентифікаційного (кадастрового) номера земельної ділянки.

Рис. 1. Кадастрова карта нерухомого майна Литви

Рис. 2. Кадастрова карта Данії

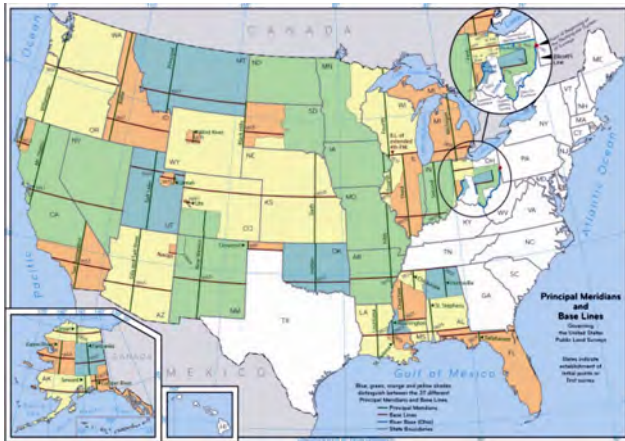

Рис. 3. Карта “Основні меридіани і базові лінії” США [7]

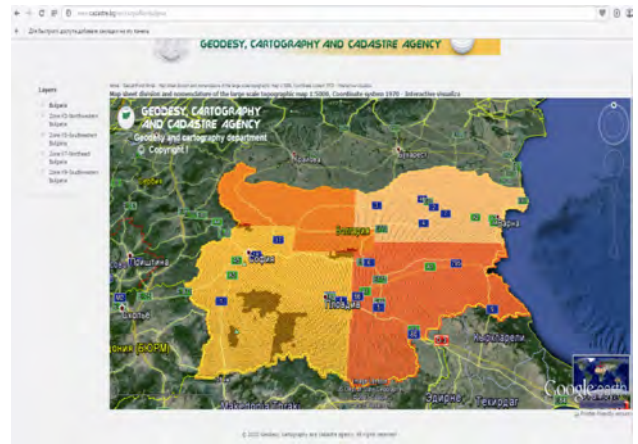

Рис. 4. Поділ території Болгарії на чотири кадастрові зони [9]

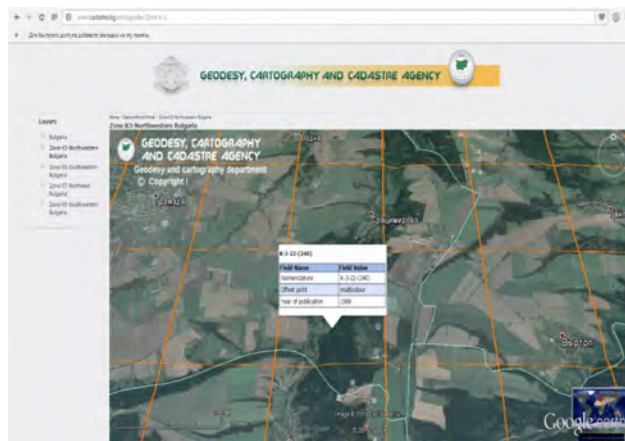

Рис. 5. Кадастрові підзони Болгарії [9]

Рис. 6. Поділ території України згідно з номенклатурою топографічних планів і карт

Другий шлях. Нове кадастрове зонування, основа якого – номенклатурна розграфка топографічних карт, яка існує в Україні (застосувавши підхід, подібний до поділу території, як у США або у Болгарії).

В США з метою ідентифікації земельних ділянок використовують ієрархічну систему координатних сіток, яка ділить територію регіону на фігури, наближені за формою до квадратів.

Кожен штат розділений на чотири частини головним меридіаном та основною базовою лінією (паралеллю) на чотири частини. Головний меридіан і базова лінія, як правило, проходять через геометричний центр штату. Кожна із чотирьох частин розділяється, своєю чергою, на колони та строфи, що створює блоки розміром 6×6 миль і близько 93 км². У кожній чверті колони і строфи послідовно нумерують [1]. Для їх ідентифікації вказують назву чверті, наприклад, запис Tonship2 South, Range3 West вказує, що цей блок розміщений у південно-західній (sw) частині штату в другій строфі й третій колоні (рис. 3).

Своєю чергою, кожен блок поділяється на 36 секцій довжиною сторін 1 миля, що відповідає площі секції приблизно 2,6 км². Залежно від потреб у кожній секції виділяють площі земельних ділянок з присвоєнням їм відповідного ідентифікаційного номера.

У Болгарії картографічна основа електронної кадастрової карти ґрунтується на Google Earth. Тож для того, щоб працювати з картами на кадастровому порталі

Болгарії, треба встановити необхідні додатки. Всю територію країни поділено на чотири кадастрові зони: зона К3 – Північно-Західна Болгарія, зона К5 – Південно-Східна Болгарія, зона К7 – Північно-Східна Болгарія та зона К9 – Південно-Західна Болгарія (рис. 4).

Передбачено роботу з окремими кадастровими підзонами, що являють собою аркуші карти масштабу 1:5 000 з номенклатурою, наприклад, К-3-22-(240) (рис. 5). Пошук необхідної земельної ділянки можна вести або візуально – якщо натиснути на неї, в інформаційному вікні з'являються дані про кадастровий номер, або можна ввести в пошук кадастровий номер – він виводить на кадастрову карту, де й можна побачити, наскільки ділянка “гармонійно” вписана у загальний масив [10].

Зауважимо, що такий поділ території здійснений у нашій країні відповідною номенклатурою топографічних планів і карт (рис. 6).

За основу розграфлення кадастрових карт 1:10 000 прийняти аркуш карти масштабу 1:1 000 000 (номенклатура, напр., М-35), який поділяють за відомою методикою і в результаті отримують аркуш карти масштабу 1:10 000 (номенклатура, напр., М-35-105-А-1). Вже на аркуші карти такого масштабу виокремлюють кадастрові квартали та земельні ділянки.

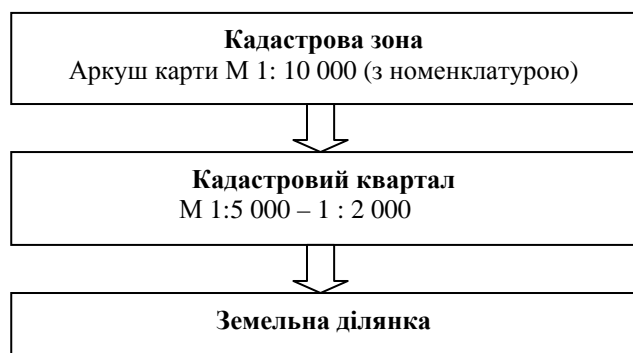

Рис. 7. Схема нового кадастрового зонування

Щодо ідентифікаційного (кадастрового) номера земельної ділянки, то він матиме такий вигляд:

[Номенклатура аркуша карти]:[НКК]:[НЗД],

де

Номенклатура аркуша карти масштабу 1 : 10 000 (який є кадастровою зоною).

НКК – номер кадастрового кварталу в межах кадастрової зони (склад. з трьох цифр).

НЗД – номер окремої земельної ділянки (склад. з чотирьох цифр).

“:” – роздільник між складовими ідентифікаційного (кадастрового) номера.

Переваги: таке зонування не залежатиме від змін адміністративно-територіального устрою в країні.

Недоліки: земельна ділянка може опинитися одночасно на двох, а то й на трьох різних аркушах карт масштабу 1 : 10 000. Тоді виникне питання – до якого саме аркуша її віднести.

Третій шлях. Нове кадастрове зонування, яке ґрунтується на поділі за основними магістралями та гідрографічними об'єктами областей на зони та кадастрові квартали, і, згодом, земельні ділянки.

За основу в цьому методі прийняти поділ України на області. В межах областей виділяти зони, в межах зон – квартали, в межах кварталів – земельні ділянки.

За межі кадастрових зон можна приймати основні магістралі – залізничні та автомобільні, великі об'єкти гідрографії (річки, канали, водосховища).

Межі кадастрових кварталів повинні збігатись з природними або штучними межами (річками, струмками, каналами, лісосмугами, вулицями, шляхами, інженерними спорудами, огорожами, фасадами будівель, лінійними спорудами тощо). Межа кварталу моделюється полігоном (або полілінією), що проходить через характерні точки (вузли) з фіксованими координатами [4].

У цьому випадку ідентифікаційний (кадастровий) номер земельної ділянки матиме такий вигляд:

[Геокод] : [НКЗ]:[НКК]:[НЗД],

де

[Геокод] – геокод однієї автономної республіки, 24 областей та двох міст зі спеціальним статусом України (табл. 1).

НКЗ – номер кадастрової зони (склад. з трьох цифр).

НКК – номер кадастрового кварталу в межах кадастрової зони (склад. з трьох цифр).

НЗД – номер окремої земельної ділянки (склад. з чотирьох цифр);

“:” – роздільник між складовими ідентифікаційного (кадастрового) номера.

Переваги: таке зонування майже не залежатиме від змін адміністративно-територіального устрою; за лінійними об'єктами доволі легко здійснювати кадастрове зонування.

Недоліки: до недоліків такого підходу можна зарахувати просторову нестабільність зазначених ліній, пов'язану з реконструкцією шляхів, планувальними роботами, змінами в містобудівній документації тощо. Це призводить до певних труднощів, пов'язаних із необхідністю перевизначення координат вузлів меж кадастрових кварталів, ускладнення розрахунку балансу площ кадастрових кварталів, кадастрових зон тощо [3].

Висновки

У результаті виконаних досліджень запропоновано основні шляхи щодо вдосконалення системи кадастрового зонування земель.

Запропоновано три методичні підходи щодо усунення недоліку наявної в Україні системи кадастрового зонування: метод, який полягає у збереженні наявної системи кадастрового зонування, але при цьому передбачає часткову зміну коду КОАТУУ, який є складовою частиною кадастрового номера земельної ділянки; метод, який передбачає створення нової системи зонування земель, в основу якої покладена номенклатурна розграфка топографічних карт, яка існує в Україні, та метод, який передбачає нову систему кадастрового зонування, що ґрунтується на поділі за основними магістралями та гідрографічними об'єктами областей на зони та кадастрові квартали, і, згодом, земельні ділянки.

Література

1. Кадастрова система України в контексті світового розвитку / Л. Перович, О. Лудчак // Сучасні досягнення геодезичної науки та виробництва. – 2015. – Вип. 1. – С. 15–19.
2. Постанова Кабінету Міністрів України “Про Порядок ведення Державного земельного кадастру” від 17 жовтня 2012 р. № 1051.
3. Методичні рекомендації щодо складання індексних карт і присвоєння кадастрових номерів земельним ділянкам та об’єктам нерухомості / А. С. Даниленко, Ю. Д. Білик, В. В. Кулініч, М. Г. Лихогруд, М. Н. Калюжний. – К.: Урожай, 2003. – 28 с.
4. Індексно-кадастрові карти як основа створення автоматизованої системи ведення державного земельного кадастру / Тітова С. В., Гаман Н. О. // Часопис картографії. – 2011. – Вип. 2. – С. 63–73.
5. Закон України “Про добровільне об’єднання територіальних громад” від 05.02.2015 р. – № 157-VIII.
6. Міжнародний стандарт ISO 3166-1.
7. Режим доступу – http://nationalmap.gov/small_scale/a_plss.html – назва з екрана.
8. Режим доступу – http://www.loda.gov.ua/upload/users_files/22/upload/Prezentaciya%201.ppt – назва з екрана.
9. Режим доступу – <http://www.cadastrre.bg/en/razgrafka-Bulgaria> – назва з екрана.
10. Режим доступу – <http://land.gov.ua/kadastr-reiestratsiia/103922-mandry-publichnyum-kadastrovymu-kartamy-svitu.html> – назва з екрана.
11. Cadastral information system – A resource for the e.u. policies – Overview On The Cadastral Systems Of The E.U. Member States // Permanent Committee On Cadastre In The European Union. – Режим доступу: http://www.eurocadastre.org/pdf/Cadastral%20system_s_III_2009.pdf – назва з екрана.

Кадастрове зонування територій у контексті нової адміністративно-територіальної реформи

І. Перович, Д. Кереш

Розроблено пропозиції та рекомендації щодо вдосконалення системи кадастрового зонування України.

Запропоновано три методичні підходи щодо усунення недоліків наявної системи кадастрового зонування: метод, який полягає у внесенні коректив до наявної системи кадастрового зонування; метод, який

передбачає створення нової системи зонування земель, в основу якої покладена номенклатурна розграфка топографічних карт, яка існує в Україні, та метод, який передбачає нову систему кадастрового зонування, що ґрунтується на поділі за основними магістралями та гідрографічними об’єктами областей на зони та кадастрові квартали, і, згодом, земельні ділянки.

Кадастровое зонирование территорий в контексте новой административно-территориальной реформы

И. Перович, Д. Кереш

Разработаны предложения и рекомендации по усовершенствованию системы кадастрового зонирования Украины.

Предложено три методических подхода по устранению недостатков существующей системы кадастрового зонирования: метод, который заключается во внесении корректив в существующую систему кадастрового зонирования; метод, который предусматривает создание новой системы зонирования земель, в основе которой номенклатурная разграфка топографических карт, которая существует в Украине, и метод, который предусматривает новую систему кадастрового зонирования, основанную на разделении по основным магистралям и объектам гидрографии областей на зоны и кадастровые кварталы, и, впоследствии, земельные участки.

Cadastral zoning of territories in the context of new administrative and territorial reform

I. Perovych, D. Kereush

Proposals and recommendations for improving the system of cadastral zoning of Ukraine are developed. There are proposed three methodological approaches for elimination of imperfections of existing system of cadastral zoning: a method which consists in making corrections in the existing system of cadastral zoning; a method that involves creating a new system of land zoning, based on the topographic maps` nomenclature division that exist in Ukraine and a method which provides for a new cadastral zoning system based on the division of the regions to the cadastral zones and cadastral districts and, eventually, land parcels on major highways and hydrographic objects.

October 14-16, 2015

| Salzburg, Austria

| www.esri.com/events/euc